

Sygn. akt: I C 936/22 upr

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2023 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Małgorzata Kłek
Protokolant:	

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 19 października 2023 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.

przeciwko G. P.

o zapłatę

powództwo oddala.

Sygn. akt I C 936/22 upr.

UZASADNIENIE

Powód, (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od pozwanego G. P. kwoty 10 118,67 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych. W uzasadnieniu żądania powód wskazał, iż wierzytelność wynika z umowy pożyczki zawartej przez pozwanego z (...) S.A. w dniu 08.12.2018 r. o numerze (...), na mocy której pozwany otrzymał określoną w umowie kwotę pieniężną zobowiązując się jednocześnie do jej zwrotu na warunkach określonych w umowie. Pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania. Dalej powód powołał się na umowę sprzedaży wierzytelności z dnia 28.07.2022 r., na podstawie której przejął od (...) prawo do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu zawartej przez wierzyciela pierwotnego z pozwanym umowy. Na dowód istnienia oraz nabycia wierzytelności powód przedłożył umowę przelewu wierzytelności zawartą pomiędzy powodem i (...), wyciąg z załącznika do umowy cesji – Lista wierzytelności przeniesionych z (...) S.A. a (...) oraz wyciąg z Ksiąg Rachunkowych Funduszu Sekurytyzacyjnego i Ewidencji Analitycznej z dnia 21.11.2022 r. Ponadto wraz z pismem z dnia 27.06.2023 r. powód przedłożył umowę pożyczki zawartą przez pozwanego z wierzycielem pierwotnym oraz wyciąg z wykazu wierzytelności objętych umową cesji z dnia 28.07.2022 r.

Pozwany G. P. nie złożył odpowiedzi na pozew i nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 08.12.2018 r. pozwany G. P. (pożyczkobiorca) zawarł z (...) S.A. (pożyczkodawca) umowę pożyczki o numerze (...), na mocy której pozwany otrzymał określoną w umowie kwotę 5 800 zł. Zgodnie z umową całkowita kwota do zapłaty przez pożyczkobiorcę wynosiła 12 412,31 zł. Pozwany wpłacił na poczet spłaty pożyczki kwotę 2645 zł.

(dowód : umowa pożyczki k. 64, bezsporne)

W dniu 28 lipca 2022 r. (...) zawarł umowę sprzedaży wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji z (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą we W..

(dowód: umowa przelewu wierzytelności – k. 9-22)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód nie udowodnił tego, iż przysługuje mu jakiegokolwiek roszczenie względem pozwanego, w szczególności nie wykazał nabycia przedmiotowej wierzytelności. Powód nie przedstawił bowiem dokumentów wykazujących swoje następstwo prawne. Przedłożona przez powoda umowa przelewu wierzytelności z 28 lipca 2022 r. może stanowić dowód wyłącznie tego, że do zawarcia takiej umowy doszło, nie wykazuje ona natomiast, iż obejmowała m. in. wierzytelność wskazaną w pozwie. Zgodnie z w/w umową przedmiotem cesji miały być wierzytelności szczegółowo określone w Załączniku nr 15 (Lista wierzytelności nabytych), jednak załącznik ten nie został przedłożony. Dołączono jedynie obejmujący przedmiotową wierzytelność fragmentaryczny wydruk potwierdzony za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie profesjonalnego pełnomocnika określony jako „wyciąg” z wykazu wierzytelności objętych umową cesji wierzytelności z dnia 28.07.2022, dotyczący umowy sprzedaży wierzytelności pomiędzy (...) a Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty r. (k.65) W. ten nie jest dokumentem, nie wiadomo w jakim trybie został sporządzony, z całą pewnością nie stanowi natomiast wskazanego w umowie sprzedaży wierzytelności Załącznika 15 (Listy Wierzytelności).

Należy podzielić w tym zakresie stanowisko Sądu Apelacyjnego w Białymstoku wyrażone w wyroku z dnia 15.10.2015 r. w sprawie I ACa 492/15, zgodnie z którym nabycia wierzytelności w drodze cesji nie można domniemywać i okoliczność ta powinna wynikać wprost z dokumentów. W żaden sposób nie da się wywieść faktu nabycia przedmiotowej wierzytelności z wydruku zawierającego tabelkę, w której zamieszone są dane pozwanego i inne informacje. Wskazać należy, iż przedłożony przez powoda „wyciąg” z dokumentu – załącznika nr 15 do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 28.07.2022 r. stanowiącego wykaz wierzytelności nie można uznać za odpis dokumentu, który mógł zgodnie z art.129 kpc zostać potwierdzony za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie radcę prawnego, , gdyż warunkiem potraktowania pisma jako odpisu dokumentu jest ustalenie, że stanowi on odwzorowanie oryginału, w całości jest więc zgodny co do treści z oryginałem dokumentu. Innymi słowy, powód przedłożył nie odpis dokumentu w postaci wykazu przelanych wierzytelności, a jedynie jego wyciąg, stanowiący powtórzenie treści określonego fragmentu tych dokumentów. Wydruk ten, niepodpisany przez strony umowy cesji, z całą pewnością nie jest też załącznikiem do tej umowy i w żaden sposób nie potwierdza, że przedmiotem przelewu wierzytelności była także wierzytelność (...) przysługująca względem pozwanego z tytułu zaciągniętej przez niego pożyczki.

Ponadto zgodnie z zasadą, iż nikt nie może przenieść więcej praw, aniżeli sam posiada, w przypadku, gdy wierzytelność wobec pozwanego jest przedmiotem kolejnych cesji wierzytelności zawieranych pomiędzy różnymi podmiotami, powód powinien wykazać, iż oznaczona wierzytelność była przedmiotem wszystkich tych cesji.

Natomiast powód nie przedstawił dowodu nabycia wierzytelności wobec pozwanego przez (...) od wierzyciela pierwotnego. Wprawdzie w umowie sprzedaży wierzytelności z dnia 28.07.2022 pomiędzy (...) a (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty wskazano, iż przez wierzytelności należy rozumieć każdą z wierzytelności sprzedającego wynikającą z umów pożyczki zawartych przez pierwotnego pożyczkodawcę, zaś pierwotnym pożyczkodawcą był (...) S.A., to jednak nie jest to wystarczające do wykazania,

iż konkretna wierzytelność wynikająca z umowy pożyczki zawartej z pozwanym została nabyta przez (...) od wierzyciela pierwotnego, a w konsekwencji, aby podmiot ten był uprawniony do dalszego zbywania tej wierzytelności na rzecz powoda. Nie stanowi dowodu takiego nabycia wyciąg z załącznika do umowy cesji – Lista wierzytelności przeniesionych z (...) S.A. a (...) (k.23)

Wobec powyższego powód nie wykazał swojej legitymacji do dochodzenia od pozwanego wierzytelności określonej w pozwie.

Wprawdzie powód przedłożył na poparcie swego roszczenia również wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego (k. 8), jednak wyciąg ten jako dokument prywatny w rozumieniu art. 245 kpc stanowi dowód wyłącznie tego, iż osoba, która go podpisała złożyła zawarte w dokumencie oświadczenie. Zgodnie z treścią art. 194 ust. 2 ustawy z 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego pozbawiony jest mocy prawnej dokumentów urzędowych w postępowaniu cywilnym.

W ocenie Sądu wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda nie może stanowić dowodu na wykazanie kolejnych cesji wierzytelności wobec pozwanego.

Skoro zatem nie wykazano tego, że doszło do nabycia przez powoda wierzytelności przeciwko pozwanemu, powództwo podlegało oddaleniu z uwagi na brak legitymacji czynnej po stronie powoda.

Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kc). W myśl wskazanych przepisów to strony obowiązane są przedstawiać dowody, a Sąd nie jest władny tego obowiązku nawet wymuszać, ani – poza zupełnie wyjątkowymi sytuacjami – zastępować stron w jego wypełnieniu. Ciężar udowodnienia spoczywa na stronie, a ów ciężar rozumieć należy z jednej strony jako obarczenie strony procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o słuszności swoich twierdzeń, a z drugiej konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku, lub jego nieskuteczności. Tą konsekwencją jest zazwyczaj niekorzystny dla strony wynik procesu.

Wskazać przy tym należy, iż nie można było w przedmiotowej sprawie uznać, że pozwany nie przedstawiając swojego stanowiska w rzeczywistości uznał powództwo. Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego, winien przejawiać staranność w wykazaniu zasadności powództwa. Brak merytorycznego zaprzeczenia jego twierdzeń przez pozwanego nie zwalniał go od wykazania podstawowych okoliczności wskazujących na zasadność żądania. Sąd jest zobligowany do uznania twierdzeń powoda przy beczynności pozwanego jedynie w przypadku braku wątpliwości co do zasadności pozwu.

W niniejszej sprawie natomiast powód nie przedłożył dowodów dostatecznie uzasadniających jego legitymację czynną do dochodzenia wskazanego w pozwie roszczenia. Mając na względzie powyższe, powództwo należało oddalić.